

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 240/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	I. B.	w dniu 15 lutego 2019 roku w W. w pasażu stacji metra (...), w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci sześciu sztuk kartonów papierosów marki M., gdzie wartość strat wynosiła 990 zł na	

		szkodę (...) sp. z o.o. s.k.a., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Przyjście I. B. w dniu 15 lutego 2019 roku do sklepu (...) mieszczącego się w pasażu na stacji metra (...).</p> <p>Poproszenie przez I. B. ekspedientki o sześć kartonów papierosów M..</p> <p>Położenie kartonów z papierosami na ladzie przez ekspedientkę.</p> <p>Zabranie przez I. B. kartonów z papierosami i wybiegnięcie z nimi ze sklepu bez uiszczania za nie zapłaty.</p> <p>Poniesienie przez sklep (...) łącznej straty w wysokości 990 zł.</p> <p>Uprzednia karalność I. B..</p>	wyjaśnienia I. B.	41, 96	
zeznania P. K.	2v-3, 97		
protokół oględzin rzeczy	11-14, 97		
arkusz różnic	24, 97		
karta karna	44, 97		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia I. B.	Wprawdzie oskarżony skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, niemniej przyznał się do popełniania zarzucanego mu czynu. Sąd w świetle zgromadzonych dowodów uznanych za wiarygodne, oświadczenie o przyznaniu się oskarżonego uznał za prawdziwe i szczerze.	
zeznania P. K.	Depozycje zasługiwały w całości na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Świadek rzeczowo, logicznie i konsekwentnie odniósł się do istotnych okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem rozpoznawanej sprawy. Relacja świadka odnosi się do wydarzeń, których była bezpośrednim uczestnikiem, nie zawiera ocen czy przypuszczeń.		

	<p>Przedstawione przez świadka okoliczności znajdują odzwierciedlenie w poddanych oględzinom nagraniu z monitoringu. Zeznania świadka nie pozostawiają wątpliwości co do rzeczywistego przebiegu zdarzenia.</p>	
protokół oględzin rzeczy	<p>Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji, nie mającego powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości co do prawdziwości i rzetelności zamieszczonych w nim informacji. Sąd z urzędu nie dopatrył się żadnych okoliczności, które dyskwalifikowałyby ten dowód. Tym samym jako wiarygodne źródło dowodowe, stał się podstawą ustaleń faktycznych odnośnie przebiegu zdarzenia z dnia 15 lutego 2019 roku.</p>	
arkusz różnic	<p>Dokument nie budził zastrzeżeń co do autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nim informacji, oparte o dane z inwentaryzacji. W odniesieniu do tego dowodu nie istniały żadne przesłanki, aby dokument ten uznać za nierzetelny, w szczególności że jego treść w pełni korespondowała z zeznaniami P. K..</p>	

karta karna	Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji. Nie budził wątpliwości natury prawnej i faktycznej.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	I. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W myśl art. 278 § 1 kk karze podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przedmiotem wykonawczym kradzieży			

jest cudza rzecz ruchoma, czyli rzecz, którą sprawca nie ma prawa rozporządzać.

Kradzież od strony podmiotowej charakteryzuje umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego.

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd nie miał wątpliwości odnośnie sprawstwa i winy oskarżonego I. B. zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 kk. Dokładna i rzetelna analiza dowodów we wzajemnym powiązaniu pozwoliła w sposób bezsporny i obiektywny przyjąć, że oskarżony w dniu 15 lutego 2019 roku udał się do sklepu (...) mieszczącego się w pasażu stacji metra (...), po czym prosząc ekspedientkę o sześć kartonów papierosów marki M., zabrał je z lady w celu przywłaszczenia, a następnie wybiegł ze sklepu nie dokonując zapłaty. Niewątpliwy jest zatem fakt, że oskarżony pozbawił pokrzywdzonego władztwa nad towarem w postaci kartonów papierosów. Pochwycenie towaru w dłonie i wybiegnięcie z nim bez uiszczenia ceny dobitnie świadczy o braku posiadania przez oskarżonego podstawy prawnej i faktycznej do dysponowania tym

towarem. Sąd nie miał również wątpliwości, że oskarżony I. B. zabierając kartony papierosów, działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Powyższe wprost wynika, z okoliczności popełnionego czynu, czyli wybierania przez oskarżonego towaru wykładanego na ladę przez ekspedientkę, poprzez oczekiwanie na jej odwrócenie się plecami do niego, aby sprawdzić na jego prośbę, czy posiada jeszcze inne papierosy aż do chwycenia towaru leżącego na ladzie i wybiegnięcia ze sklepu. Oskarżony miał świadomość znaczenia swojego zachowania, konsekwentnie od początku realizował plan od przekroczenia progu sklepu. Wiedział co chce zabrać, wiedział jak to zrobić i zamierzony cel osiągnął.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. B.	I	I	Wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. W pierwszej kolejności Sąd baczyl, aby kara nie przekraczała stopnia winy. W odniesieniu do tej okoliczności należy podkreślić, że nie ujawniły się żadne okoliczności,

które wpłynęłyby na obniżenie jej stopnia. Oskarżony osiągnął bowiem pewien stopień dojrzałości psychicznej, a co za tym idzie, powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionego czynu i być świadomym konsekwencji naruszenia obowiązującego porządku prawnego.

Sąd miał na względzie również stopień społecznej szkodliwości tego czynu, który ocenił jako umiarkowany. Oskarżony swoim zachowaniem wyrządził szkodę w wysokości 990 zł. Na stopień społecznej szkodliwości wpływ miały również okoliczności popełnienia czynu, a więc to, że oskarżony działał w sposób przemyślany i zdeterminowany do osiągnięcia celu. W jego zachowaniu nie było natomiast agresji słownej czy też użycia siły fizycznej.

Na korzyść oskarżonego przemawiał też stosunkowo młody wiek w chwili popełnienia czynu, oraz przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Do okoliczności obostrzających zaliczono zaś uprzednią karalność.

Biorąc pod uwagę, stopień społecznej szkodliwości, stopień winy oraz okoliczności łagodzące i obciążające, Sąd doszedł do przekonania, że w

przypadku oskarżonego uzasadnionym było skorzystanie z instytucji unormowanej w art. 37a § 1 kk i wymierzenie kary łagodniejszej rodzajowo w postaci kary 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, uznając, że będzie ona wystarczająca do osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie celów zapobiegawczych i wychowawczych, jak i dla kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Poprzestając na mniej rodzajowo dotkliwej karze, Sąd wyraża pogląd, że w przypadku osób młodych, należy w pierwszej kolejności dążyć do ukształtowania w nich obowiązku przestrzegania norm prawnych i społecznych, podejmować taką reakcję karną, która pozwoli takim osobom na krytyczne odniesienie się do popełnionego przestępstwa, jednocześnie pozwoli im na pozostanie na wolności z jednoczesnym obowiązkiem wykonania prac społecznie użytecznych. Orzekanie kar izolacyjnych niejednokrotnie odnosi skutek odwrotny od zamierzonego, Oskarżony był już skazany na karę

ograniczenia wolności, którą odbył w 2017 r., po czym został dwukrotnie skazany na bezwzględne kary pozbawienia wolności w 2018 r. i 2019 r. Zauważyć przy tym należy, że oskarżony w dniu orzekania w rozpoznawanej sprawie odbył orzeczone już wobec niego kary pozbawienia wolności. Uczynił zatem zadość swoim czynom z przeszłości. Nie tracąc z pola widzenia okoliczności, że oskarżony jest stosunkowo młodą osobą, pierwszeństwo należy dać karom wolnościowym, które w przypadku ich niezrealizowania mogą być zamienione na karę izolacyjną, pozostawiają jednakże ukaranemu możliwość zrewidowania swojej postawy życiowej. Orzeczenie kary ograniczenia wolności było zatem zasadne, ponieważ pozwoli zrealizować cel sprawiedliwościowy w postaci nieodpłatnej pracy oraz cel prewencyjny w postaci efektu edukacyjnego pracy, integracji sprawcy ze społeczeństwem, jak też wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego oraz zmiany postawy. Wykonywanie pracy w rozmiarze proporcjonalnym do stopnia społecznej szkodliwości czynu pozwoli oskarżonemu zrehabilitować się za

			<p>czyn, który popełnił oraz uświadomi mu, że brak poszanowania obowiązujących przepisów prawa nie jest opłacalny. Nadto konieczność wykonywania pracy będzie stanowić dla oskarżonego realną i bezpośrednią dolegliwość. W świetle powyższego kara ograniczenia wolności z uwagi na swoje szczególne znaczenie wychowawcze stanowi właściwą i zasadną reakcję na zachowanie oskarżonego, aniżeli krótkoterminowa kara pozbawienia wolności czy trudna do spłacenia grzywna.</p>
I. B.	II	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. s.k.a. kwoty 990 zł. Kwota, którą obowiązany jest uiścić oskarżony na rzecz pokrzywdzonego stanowi rzeczywistą szkodę wyrządzoną bezpośrednio przestępstwem. Ten środek kompensacyjny pozytywnie wpłynie również na sferę społecznego odbioru, czyniąc zadość poczuciu sprawiedliwości, jednocześnie uświadamiając oskarżonemu, iż popełnienie przestępstwa niesie za sobą również</p>

			realne konsekwencje o charakterze finansowym.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzo od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz		

	<p>kwotę 70 zł tytułem zwrotu części wydatków.</p> <p>Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w kwocie 70 zł, na które składają się ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz karty karnej - 30 zł. Konieczność uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa będzie stanowić wymierną dolegliwość finansową, która dodatkowo wspomogą skutek wychowawczy oraz pozytywnie wpłynie na sferę społecznego odbioru rozstrzygnięć sądowych, zwłaszcza gdy koszty sądowe niniejszego postępowania stanowią skutek nagannego działania oskarżonego. Wysokość kosztów nie jest na tyle duża, aby nie leżała w zakresie możliwości finansowych oskarżonego.</p>	
<p>1.Podpis</p>		
<p>sędzia Justyna Koska-Janusz</p>		